

Úryvek

FRANTIŠEK BARDON

## ZLATÁ KNIHA MOUDROSTI

Obsah:

Předmluva

Úvod

Kapitola I. — Náboženský názor hermetiků.

Kapitola II. — Magie — Mystika.

Kapitola III. — Kult anatomie hermetiků.

Kapitola IV. — Koncentrace.

Kapitola V. — Rozjímání.

Kapitola VI. — Magicko-mystické schopnosti.

Kapitola VII. — Nebezpečí jednostranného vývoje.

Kapitola VIII. — Cesta hermetiků.

Kapitola IX. — Univerzální zákony — harmonie.

Kapitola X. — Klíč k nejvyšší moudrosti

Závěr

František Bardon

אבלם

## Úvod:

Čtvrtý list v knize moudrosti je čtvrtá „tarot“-karta, která znázorňuje podobiznu mudrce, někdy též císaře. Vyličení čtvrté tarokové karty je pro mágy, sféromágy a kabalisty velká pomoc, neboť jim umožňuje ještě hlouběji proniknout do tajemství moudrosti a tím lehce řešit ty nejtěžší problémy. Toto nejen ze stanoviska vědy, nýbrž, což je daleko důležitější, z hlediska poznání, tedy z hlediska moudrosti. Veškeré otázky, které mohou být na osvětleného kladeny, musí tento kdykoliv umět zodpovědět. Šel-li správnou cestou, pak musí být schopen neprodleně řešit každý problém, který se mu se zřetelem na univerzální zákony stává do cesty.

Ale i teoretik bude moci čerpat z této knihy pro obohacení svých teoretických znalostí, neboť si bude moci sám zodpovědět mnohé otázky, které se mu možná vyskytnou a související s univerzálními zákony.

Pojmout a vysvětlit veškerou moudrost v jediné knize je logicky nemožné. Buď jak buď, část toho je obsažena v tomto díle. Především bude objasněna z mnohých perspektiv učební látka obsažená ve třech po sobě jdoucích dílech, takže každý praktik, který se ponoří do studia obsahu knihy, rozšířením svého sebevědomí a obohacením svých znalostí v univerzálních zákonech a jejich působení a vládě, stane se ještě důvěryhodnější. Čím více se obírá obsahově bohatou učební látkou, tím mocněji bude uchvácen velikostí a mocí těchto zákonů a naplněn bezmocnou úctou a bude pohlížeti pokorně k božské Prozřetelnosti.

V tajných věšteckých a kněžských školách všech dob sloužila čtvrtá taroková karta, tedy kniha moudrosti, jako základní vyučovací látka, která připravovala osvětlené na jejich vysoký úřad instruktorů, iniciátorů a učitelů. Tato kniha byla tedy osvíceneckým dílem, které odhalovalo nehlubší mystéria. Pro žáky (neofyty) platila zlatá kniha moudrosti jako zkušební kniha na jejich dušení cestě. Plným právem může tudíž být pokládáno toto čtvrté vědecké dílo za základ esoterické hermetiky.

Až do dneška směla být předávána všechna, čtvrtou tarokovou kartou symbolicky znázorněná vysoká tajemství, pouze symbolickou řečí, čímž zůstávala pro většinu intelektuálů nesrozumitelná. Čtenář určitě uvítá, že se k pokusím s dovolením božské Prozřetelnosti přeložit též čtvrtou knihu do řeči intelektuálů, aby byla srozumitelná nejen pro osvětlené, ale i pro neosvětlené, to jest filosofy a teoretiky.

Kdo tuto knihu moudrosti plně ovládá, zná přesně základy filosofie hermetiků a může být považován z hlediska univerzálních zákonů za filozofa hermetiků. Též hermetické spolky a řády, které učí pravá učení hermetiků, zařadí ho mezi filozofické praktiky.

Bude-li přijato čtvrté dílo se stejným nadšením, jako moje tři předchozí díla, pak splnil své poslání též popis čtvrté tarokové karty, který představuje symbolicky Kniha moudrosti.

Nechť je proto všem čtenářům a zájemcům o duševní vědu též tato kniha pramenem poznatků a moudrosti. všechny nechť provází na jejich cestě k dokonalosti ve vrcholné míře požehnání božské Prozřetelnosti.

Autor.

## Kapitola I.

### Náboženský názor hermetiků.

Jsou dva základní druhy nazírání na náboženství. První je *relativní* a druhý *absolutní* nebo též *univerzální* nazírání na náboženství.

Pod relativní nazírání na náboženství náleží všechna vniklá náboženství od počátku lidstva až po dnešní dny, která prodělala své počáteční stádium, svůj rozkvět a během času zanikla. Každé relativní náboženství má svého zakladatele.

Upouštím od toho, uvádět zde všechny relativní náboženské systémy. Kdo se jen částečně zabývá filozofií náboženství, je obeznámen s mnoha náboženskými systémy relativního druhu. Všechny

podléhají jednomu a témuž zákonu pomíjejícínosti, bez ohledu na to, zda trvání toho nebo onoho náboženského systému se počítá na století či tisíciletí. Trvání určitého náboženství se řídí dle jejich zakladatelů a učitelů. Čím více univerzálních zákonů náboženství obsahovalo, čím více důvěřovalo univerzálním pravdám a je hlásalo, o to delší bylo jeho trvání. Naproti tomu byl jeho čas o to kratší, čím jednostrannější, fanatičtější, diktátorské a autoritativnější byly základní pojmy. Ovšem každý náboženský systém měl svůj dobrý účel a své určité poslání. Vždy to byl určitý dílčí aspekt, ač někdy skrytý, kus univerzální pravdy a zákonitosti, ať již v symbolické formě nebo v abstraktní ideji.

Pravý osvícený vidí v každém relativním náboženství, docela jedno v kterém údobí se provádělo, ve zlomcích jednotlivé základní ideje, které vždy vycházejí z univerzálního náboženství a poukazují na zákonitost. Proto cení osvícený stejnou měrou každé náboženství, aniž by dbal na to, zda zaniklo, ještě dnes obstálo, nebo teprve v budoucnosti vznikne, protože je mu známo, že každý náboženský systém má takové příznivce, jejichž zralosti vyhovuje.

Posuzováno ze stanoviska hermetiků, je i materialismus určitý náboženský systém, jehož zástupci na boha a něco nepřírozeného nevěří, ale na něco pevně zjistitelného, o čem se mohou přesvědčit, to znamená, jim je rozhodující hmota. Ježto osvícený ví, že hmota je symbolickým zosobněním božského zjevení, které se odehrává v přírodních zákonech, neodsuzuje žádného člověka věřícího pouze na hmotu.

Čím zralejší je člověk v běhu svých převtělování (inkarnací) a vývoje, tím se přibližuje univerzálním zákonům a vniká hlouběji do nich, takže potom žádné relativní náboženské nazírání ho neuspokojuje. Takovýto člověk je zralý pro univerzální náboženství a přistoupení na univerzální zákonitost v mikro a makro kosmu.

Dle toho je každé náboženství, které plně univerzální zákony nezastupuje, relativní a přechodné. Univerzální zákony jsou od počátku světa až do konce neměnné.

Zralý hermetik může, když chce a když to s ohledem na styk s lidmi pokládá za vhodné, přináležet oficiálně k tomu nebo onomu náboženství, aby na sebe neobracel pozornost nezralých. V nitru svého ducha i celého svého bytí bude vyznávat univerzální náboženství, pod čímž nutno rozumět univerzální zákonitost.

Osvícený nevěří na něco, o čem se nemůže přesvědčit, on nevěří též na nějaké zosobněné božstvo, na nějaký idol, nýbrž uctívá zákonitost a harmonii ve všech jsoucích formách.

Těchto pár slov může stačit poukázat na rozdíl mezi relativním a absolutním náboženským nazíráním.

## Kapitola II.

### Magie — Mystika.

V tajných kněžských školách všech dob byla učena magie a mystika vždy společně a ve stejné míře, neboť tyto obojí základní pojmy byly pro vědu hermetiků obzvláště důležité a též i nadále budou. K magii počítáme prvně všechny ty vědní obory, které se během času vyvinuly ne hmotné základně a k této přísluší. Proto bylo vše technické bez rozdílu oblasti vědění přenášeno od mistra na žáka dle uvážení kněžské třídy. Všechny vědní obory, mezi tím matematika, fyzika a astronomie, padají do oblasti magie.

Naproti tomu vše, co nebylo hmotné, jako náboženství, světový názor, definice boha, morálka, ctnost, schopnost a vlastnosti všeho druhu spadají do oblasti mystiky. Ze stanoviska hermetiků nemůže být oddělována magie od mystiky, neboť kde neexistuje zákonitý, hmotný a látkový základ, tam není ani schopností ani ctností ani morálních názorů.

Časem a s vývinem lidstva izolovala se materiální věda poznenáhlu ve svém vývoji. Nuceně se osamostatnila, protože vyšší zákonitost síly látky a hmoty, která není zjistitelná „hrubohmotnými“ smysly a k jejímuž pochopení je potřebná určitá zralost, ji oddělila. Tím vznikly 1) fyzikální vědomosti, kterých možno získati intelektuálním školením, 2) metafyzikální vědomosti, které se obírají jemnějšími silami a látkami a nedají se pouhým rozumem pochopit. Tato okolnost přispívá k tomu, že metafyzikální vědomosti ustupují do pozadí a nakonec zůstávají pouze majetkem pravých osvícených.

Ovšem hermetik, který hodlá vniknout do metafyzikálních zákonitostí, musí z důvodu univerzálního zákona znát logický vztah všech existujících vědeckých oblastí.

Aby byla vyloučena záměna, nebudu používat při svých dalších výkladech výraz metafyzika, nýbrž zůstanu pro lepší srozumitelnost a dle způsobu dřívějších hermetiků u slovního označení magie. Z hlediska hermetiků není magie nic jiného, než vyšší metafyzika, obírající se silami, látkami a hmotami jemnějšího druhu, avšak stojící přeci v analogickém vztahu ke všem dnešním všeobecným vědním oborům bez rozdílu vědeckého zaměření.

Mluví-li tedy osvícený o magii, pak mluví o silách, jemných látkách a hmotách, dále o jejich zákonitostech, o jejich působeních a řízeních v mikro- a makro kosmu, to znamená v lidech, v přírodě, v celém vesmíru a ve třech skupenstvích fyzikálního těla, astrálního a mentálního těla. Pravá magie je dle toho vyšší znalost jemnějších, od vědy až do dneška neuznaných sil, protože pro jejich porozumění, pochopení a využití nestačí dosavadní kontrolní metody, ač magická zákonitost je analogická všem vědním oborům naší země.

Logické uvažování a závěry o magii, o jejím působení a řízení, umožňují pravému hermetikovi nejen poznat jemné síly hmoty, nýbrž přemístí ho do polohy uvést do shody zákonitosti těchto sil se všemi vědními obory naší planety. Dokonce pomocí nejrůznějších klíčů je možno uplatnit vědeckému pracovníku své znalosti ve všech vědních oborech, prohloubit je a rozšířit. Vynalézavému duchu nabízí znalost pravé magie velké množství možností technicky se rozvinout v oblasti „hrubohmotné“. V každém případě rozhoduje znalost každého člověka jak dalece je schopen převést univerzální zákony sil do oblasti „hrubohmotné“.

V dalším obsahu této knihy mluvím o jednotlivých podobnostech (analogie) a působení sil v oblasti „jemnolátkové“, které se nejrůznějšími manifestacemi prosadily ve všech třech říších. Jinými slovy vyjádřeno, popíši praktické použití magických zákonů a bude záležet na každém jednotlivci, aby vědění a moudrost vhodně využil pro své účely.

Z toho je vidět, že je magie čistá metafyzika, která se nechá přesně analyzovat, tak, jako každý vědní obor v oblasti „hrubohmotné“, a že ji lze uvést ve shodu s vědou v oblasti „hrubohmotné“. Dle toho je metafyzika rozšíření normální fyzikální vědy.

Není magie bez mystiky, to znamená, neexistuje hmota bez vlivů, působení a změn, neboť oba tyto základní pojmy jsou navzájem závislé. Magie se nenechá od mystiky oddělit a s oběma se musí zacházet současně a stejnoměrně. Hermetik musí při svém studiu vždy jednat magicko-mystický, to znamená, musí brát ohled na kvantitu a kvalitu a musí umět rozlišit, kdy se jedná o kvantitu, pohonnou látku, základ, a kdy se jedná o kvalitu, to znamená, o vlastnosti, působnost, vlivy a podobně. Nesmí nikdy zaměnit tyto dvojí rozličné pojmy, když nechce způsobit chaos. Dobře zapamatovat: Magie je kvantita a mystika je kvalita.

Pokud mluvím v dalších kapitolách o kvantitě, jedná se vždy o magii. Mluvím-li o vlivech, vlastnostech, schopnostech, řízení apod., jedná se o mystiku. To jest od počátku světa univerzální zákon a zůstane jím do jeho konce.

### Kapitola III.

#### Kult anatomie hermetiků.

V této kapitole obrátíme pozornost čtenáře od obecných problémů magie a mystiky na okultní anatomii člověka, abychom tuto podrobně pozorovali po stránce magicko-mystické, která je pro osvícené nejdůležitější. O magii a mystice mohli bychom v oblasti přírody napsat velmi mnoho rozsáhlých děl z říše minerálů, rostlin a zvířat.

Čtvrtá taroková kniha symbolizuje tu pro lidi dosažitelnou učenost a proto je důležité se naučit přesně znát z hlediska magicko-mystického lidi ve všech funkcích jejich činnosti, a tím i sebe. „Poznej sám sebe!“, je důležité pořekadlo hermetiků, které nás nabádá magicky a mysticky proniknout do nejhlubších vztahů lidí. Každá jednotlivost vyplývá pak již sama od sebe znalostí funkcí a principů, které dále popisují:

## **Mentální, čili duševní tělo:**

V mé první knize, „Brána k opravdovému zasvěcení“, mohl jsem popsat mentální tělo jen v hrubých rysech, tak, jak to připouští první tarotová karta. V tomto díle obohacuji vědomosti praktika potud, že se blíže zabývám funkcemi mentálního nebo duševního těla, jak z magického tak z mystického hlediska.

Mentální tělo se skládá z nejjemnější látky zvané mentální látka. Je spojeno s hrubohmotným tělem zemským živlem v důsledku soudržných sil. Mentální tělo je nesmrtelné a není vázáno časem ani prostorem. Má základní vlastnost přizpůsobit se každému tvaru a vzít na sebe jakýkoliv tvar. Mentální látka, častěji nazývaná též pralátkou, má dvě základní síly, elektrické a magnetické fluidum, které jsou též přizpůsobeny stupni hustoty mentálního těla. Vzájemnému působení elektrického a magnetického fluida v mentálním těle se říká nesmrtelný život.

Přímo v mentálním těle nachází se tak zvané sebevědomí, které je spojením vůle, intelektu a vnímání. Bez jednoho z těchto tří základních principů neexistuje sebevědomí, neboť právě tato tříčlennost v mentálním těle způsobuje sebevědomí v duchu člověka. Vyřadí-li se jeden z těchto principů, tu přestává sebevědomí člověka fungovat. Rozvinutí těchto tří základních principů je odvislé od všeobecného vývoje a zralosti.

Z hlediska hermetiků musí též zde býti přihlédnuto ke kvalitě a kvantitě. Kvantita vůle leží v síle vůle a její kvalita v obsahu přání. Stejný zákon platí pro intelekt, u něhož se též jedná o silovou stránku intelektu a o jednu kvalitativní formu. Kvantitativní tvar intelektu závisí na vytrvalosti v používání intelektuálních schopností, kvalitativní forma určuje vývoj a stupeň zralosti ducha. Třetí princip je vjemový život a podléhá stejným zákonům. Zatímco kvantitativní stránku vyjadřuje hloubka a intenzita vnímání, kvalitativní stránku pak obsah pocitů. rozhodující je síla pocitů a vnímání, která je závislá na právě jsoucím vývoji lidstva.

### **Elektrické a magnetické fluidum,**

musí vykonat v mentálním těle kromě uvedených základních funkcí ještě jiné funkce. A jako vše, co žije, musí být udržováno přijímáním odpovídající stravy, je tomu tak i u mentálního těla. Hermetika bude možná zaměstnávat otázka, čím a jakým způsobem je mentální tělo vyživováno.

Jak jsem již dříve poznamenal, je v mentálním těle elektromagnetické fluidum vzájemným působením stále v pohybu, čímž dochází ke spotřebě obou fluid. Myšlenkovými vjemy z mentální, astrální či „hrubohmotné“ úrovně se tato spotřeba vyrovnává. Jsou-li smysly přetěžovány, pak nastává nepřírozené oslabení nebo úbytek mentální síly bez ohledu na to, která oblast těla je tím též postižena.

Tedy ještě jednou buď řečeno, že normální použití smyslů má sice za následek určitou ztrátu elektromagnetického fluida, které však svůj induktivní tvar vyrovná tím, že pomocí smyslů získá opět novou duševní látku, čímž je mentální tělo živeno. Nejedná se tu přirozeně o specifickou stravu, nýbrž elektromagnetické fluidum mentálního těla je pěti smysly stále nově nabíjeno. Též přitom hraje velkou roli kvantitativní a kvalitativní stránka, neboť smyslovými vjemy je mentálnímu tělu přiváděno to kvantitativní, to jest pouhá hmota, která opět může mít určité formy kvality. Přijaté kvality mentálním tělem prostřednictvím smyslových dojmů závisí hlavně na myšlenkovém postupu lidí a krom toho od situací, které mentální tělo prožilo.

Doporučuje se stále rozjímati o tomto a dalším rozšíření vědomostí, neboť tím se otevírají hermetikovi mnohá tajemství ducha, která zde nemohu všechny uvést. Hermetik musí přesně rozumět konstituci mentálního těla a všem jeho funkcím, aby mohl analyzovat mikrokosmos, neb, abychom použili dnešní terminologie, umět psychoanalyticky rozložit. Úplná znalost mentálního těla mu umožňuje tu neb onu funkci patřičně pro sebe využít a správně nasazeným tréninkem kdykoliv dosáhnout rovnováhy.

Maje elektrické a magnetické fluidum na zřeteli, pokračuji ve vedení hermetika.

Z fyziky je všem známo, že elektrika a magnetismus jsou nejen dvoupólové, ale mohou krom toho při použití působit konstruktivně nebo destruktivně. Totéž platí u elektromagnetického fluida a odehrává se nejen v přírodě, nýbrž při stejných zákonitostech také v astrálním a mentálním těle. Při konstruktivním působení jsou obě fluida to, co buduje ducha, jsou tímto dobrá a ušlechtilá. Destruktivní působení elektromagnetického fluida směřuje k opaku. Hermetikovi musí být obě působení naprosto jasná, on musí jak to konstruktivní, tak to destruktivní, zpracovat rozjímáním, neboť to je to, co všechny náboženské systémy a též mystikové nazývají dobrem a zlem v člověku.

Konstruktivní a negativní působení v mentálním těle má ještě další hojné obory, o kterých promluví následně.

Hermetik věnuje nyní svoji pozornost duchu, sebevědomí, to znamená osobnosti. Opětně zdůrazňuje, že není vlastnost bez síly a obráceně — žádná síla bez vlastnosti. Hermetikovi je známo, že vůle, intelekt a vnímání ve společném účinku vytvoří sebevědomí člověka. Přemýšlí-li zevrubně o sebevědomí, tu zjistí, že to, co bývá normálně nazýváno sebevědomím, představuje v pravém slova smyslu vlastní osobnost.

---

Zde končí tento úryvek. Nahrané magnetofonové pásky byly v roce 1958 zabaveny při zatčení Františka Bardona. Nutno počítat s tím, že byly policií zničeny.

Dieter Rüggeberg

Strojopis jsme získali darem od přítele bez uvedení zdroje. Původně zamýšlenou jazykovou úpravu jsme neprovedli (až na některé případy neshod podmětu s přísudkem). Text, jak jsme posléze zjistili, byl již vydán Chvojkovým nakladatelstvím jako dodatek k Bardonovu románu Frabato.

zariatnatmik